

Motivering gaar da ud paa, at det er en Tillægsbevilling for et Finantsaar, for hvis største Del der ikke har eksisteret nogen Bevilling, og som derfor for saa vidt er et Tillæg til den provisoriske Finantslov. Dette er en Betragtning, som jeg tilstaa, jeg ikke hylber. Fordi en Tillægsbevilling gives i et Finantsaar, for hvis ene Del der ikke har været nogen lovlig Bevilling, indser jeg ikke, hvorfor en Tillægsbevilling, der er stillet til den øvrige Del af Finantsaaret, skulde være Tillæg til den provisoriske Finantslov, der ikke har været gjældende for den Tid, som Tillægsbevillingen gives for. Det er en Betragtning, hvis logiske Sammenhæng jeg ikke er i Stand til at fatte. Det er jo en Selvfølge, at, naar Tillægsbevillingsloven fremtræder som et Tillæg til den midlertidige Finantslov af 8de November, der efter Bestemmelsen træder i Kraft den Dag, den har faaet kongelig Stadsfæstelse, altsaa den 8de November, saa har den den samme Rækkevidde og det samme Omraade som den midlertidige Finantslov og ikke videre; at den derfor skulde kunne siges at blive et Tillæg til den provisoriske, det maa jeg paa det Bestemteste benegte. Jeg maa atter og atter gjen tage det, at for det Tidrum, som ligger forud for den 8de November, altsaa for alle de Udgifter, som ere afholdte i Sommerens Løb, er der hverken den 8de November eller den Dag i Dag giwet nogen som helst Dækning ved Efterbevilling af Rigsdagen. Mindretallet gjør dernæst gjældende, at det er urigtigt at hæve en midlertidig Finantslov til Rang med de aarlige Finantslove, og at dette skulde ske ved, at man tilspjødte en Tillægsbevilling til den; det er ogsaa en Lankekræfte, som jeg ikke er i Stand til at fatte. Den midlertidige Finantslov er ganske vist ved Omstændighedernes Magt ikke hævet til Rang med en ordinær Finantslov, men traadt i Stedet for en saadan; man har i indeværende Finantsaar maatte hjælpe sig med en saadan, for ikke under nogen Form at give Dækning for eller Approbation paa den provisoriske Finantslov; det er jo, som Alle bekjendt, Grunden. Den er altsaa traadt i Stedet for en ordinær Finantslov; men at den ved det Faktum, at der til den gives en Tillægsbevilling, i højere Grad skulde blive hævet til Rang med en ordinær Finantslov, forstaaer jeg ikke. Dersom disse Bevillinger, vi her foreslaa at stemme for, havde staaet paa den midlertidige Finantslov, saa vilde de dog ikke have forandret den midlertidige Finantslovs Karakter, og det, at disse Bevillinger komme senere, blive spjødte til den senere, at det skulde gjøre nogen Forandring, er mig ubegribeligt. Den Argumentation, som det ærede Mindretal derfor gjør gjældende, kan jeg ikke følge. Jeg kan forstaa, naar det ærede Mindretal saavel overfor Finantsloven som overfor Tillægsbevillingen vil gjøre gjældende, at det ikke overfor den nuværende Regjering vil stemme for nogen Bevilling; det er et Standpunkt, som

jeg ikke deler og ikke billigere, men som jeg kan forstaa; men at ville stemme mod Tillægsbevillingen af Hensyn til en provisorisk Finantslov, der har gjældt for et andet Tidrum end det, Tillægsbevillingen kommer til at gjælde for, det kan jeg ikke forstaa. Jeg skal hermed tillade mig fremdeles at anbefale det høie Thing at stemme for Uendningsforslagene og for Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg skal kun tillade mig en eneste Bemærkning med Hensyn til Uendningsforslaget under Nr. 45. Det er nemlig en Hofommelsefeil af den ærede Ordfører, naar han yttrede, at det Forslag, som nu foreligger her, blev udstemt ved Finantslovens Behandling i Fjor, hvorfor det heller ikke kunde vedtages nu paa Tillægsbevillingsloven. Det Forslag, der forelaa i Fjor, og som udgik af Finantslovsforslaget, var et Forslag om Ansættelsen af en Assistent hos Læreren i Landmaaling; men dette Forslag har jeg forladt ved Finantsloven for 1878—79, og Folkethinget er gaaet ind paa at yde en Forøgelse af Assistansesummen paa sidstnævnte Finantslovsforslag, for at sætte Læreren i Stand til at faae Forretningerne udførte. Det, der altsaa her forlanges, er det Samme som for dette Things Vedkommende er bevilget paa Forslag til Finantslov for 1878—79.

Ordføreren (Bosjen): Den høitærede Minister har ganske Ret i, at der kan gjøres en Distinktion imellem Bidrag til en Assistent og Bidrag til Assistance, men i og for sig forandrer det ikke, at det faktisk gaar ud paa det Samme, som man stemte imod ved Behandlingen af Finantslovsforslaget i Fjor. At man derimod kan gjøre en nogen anden Betragtning gjældende for, hvad der vedrører det følgende Finantsaar er en Sag for sig, og den høitærede Minister har fuldkommen Ret i, at man paa Finantslovsforslaget for næste Aar stemte for det tilsvarende Forslag, som man her foreslaar Thinget at stemme imod, men Grunden dertil er som sagt den, at det er et Punkt, der var negtet ved Behandlingen af indeværende Aars Finantslov.

Berg: Den ærede Ordfører har ikke kunnet forstaa den korte Erklæring, som jeg i Foræning med andre ærede Medlemmer har afgivet i Betænkningen. Derom vil jeg ikke disputere med den ærede Ordfører. Det er mig aldeles uden Interesse, hvorvidt den ærede Ordfører forstaaer det eller ikke; jeg tror, at det er skrevet saaledes, at andre Folk kunne forstaa det. Man er tilbøjelig til ikke at forstaa en Ting, naar man ser den fra den modsatte Side eller fra en meget ensidig Side; saaledes er det gaaet med flere Forhold, som den ærede Ordfører og jeg have